एवंविधा हि राजानो बभूवुः सूर्य्यवंशजाः ।
अन्येऽपि सुधियः शूरा यज्वानः शास्त्रकोविदाः ॥
वेदान्तं पठमानांस्तानसंख्यातुमिहोत्सहे ।
एतेषां चरितं श्रुत्वा नरः पापैः प्रमुच्यते ॥

पक्षिण ऊचुः ॥

एवमुक्त्वा जैमिनेयं मार्कण्डेयो महामुनिः ।
विसृज्य क्रौष्टुकिमुनिं चक्रे माध्याह्निकीं क्रियां ॥
अस्माभिश्च श्रुतं यस्माद्यतः प्रोक्तं महामुने ।
अद्भिमासिद्धमेतद्धि पुरा प्रोक्तं स्वयम्भुवा ॥
मार्कण्डेयाय मुनये यत्तेऽस्माभिरुदाहृतं ।
पुण्यं पवित्रमायुष्यं धर्म्मकामार्थसिद्धिदं ॥
पठतां शृण्वतां सद्यः सर्वपापप्रमोचनं ।
आदावेव कृता ये च प्रश्नास्तत्रार एव हि ॥
पितापुत्रस्य सम्वादस्तथा कल्पिः स्वयम्भुवः ।
तथा मनूनां स्थितयो राज्ञाञ्च चरितं मुने ॥
अस्माभिरेतत्ते प्रोक्तं किमद्य श्रोतुमिच्छसि ।
एतान् सर्वोत्तरान् श्रुत्वा पठित्वा वाऽशुभानि च ॥
विधूय सर्वपापानि ब्रह्मणा चैक्यतां व्रजेत् ।

जैमिनिरुवाच ॥

भारते नरसन्दोहसंशयस्फोटना द्विजाः ॥
उक्तवद्भिः कृतं यत्नं कश्चिदर्थः करिष्यति ।
यूयं दीर्घायुषः सन्तः प्रज्ञाबुद्धिविशारदाः ॥
सांख्ययोगे तथा चास्तु बुद्धिरव्यभिचारिणी ।
पितृशापकृताद्दुःखाद्दौर्म्मनस्यं व्यपेतु वः ॥
एतावदुक्त्वा वचनं जगाम स्वाश्रमं मुनिः ।
चिन्तयन् परमोदारं पक्षिणां वाक्यमीरितं ॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणं समाप्तं ॥ १२५ ॥

Digitized by Google